

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 14Co/29/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517203654
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8517203654.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Majerníka a členov senátu JUDr. Viery Zolňakovej a JUDr. Andreja Radomského, v sporovej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: R. D., O.. XX.X.XXXX, Z. V. L.R. XXX, XXXXX L., o zaplatenie 3.422,42 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 8Csp/92/2017-175 zo dňa 26.4.2019, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti, t.j. v časti o splatnosti žalobcovi proti žalovanému priznanej pohľadávky výrokom II. rozsudku.

Sporovým stranám nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. Súd z a s t a v u j e konanie v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 236,38 eur.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3 186,04 eur, úrok z úveru do 14.7.2017 vo výške 167,16 eur, úroky z omeškania do 14.7.2017 vo výške 1,79 eur, úrok vo výške 15,90 % ročne: zo sumy 3 477,42 eur od 15.7.2017 do 17.7.2017, zo sumy 3 467,42 eur od 18.7.2017 do 21.7.2017, zo sumy 3 422,42 eur od 22.7.2017 do 18.8.2017, zo sumy 3 402,42 eur od 19.8.2017 do 13.11.2017, zo sumy 3 380,49 eur od 14.11.2017 do 7.12.2017, zo sumy 3 300,36 eur od 8.12.2017 do 12.1.2018, zo sumy 3 257,24 eur od 13.1.2018 do 13.2.2018, zo sumy 3 241,60 eur od 14.2.2018 do 12.3.2018, zo sumy 3 186,04 eur od 13.3.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne: zo sumy 3 477,42 eur od 15.7.2017 do 17.7.2017, zo sumy 3 467,42 eur od 18.7.2017 do 21.7.2017, zo sumy 3 422,42 eur od 22.7.2017 do 18.8.2017, zo sumy 3 402,42 eur od 19.8.2017 do 13.11.2017, zo sumy 3 380,49 eur od 14.11.2017 do 7.12.2017, zo sumy 3 300,36 eur od 8.12.2017 do 12.1.2018, zo sumy 3 257,24 eur od 13.1.2018 do 13.2.2018, zo sumy 3 241,60 eur od 14.2.2018 do 12.3.2018, zo sumy 3 186,04 eur od 13.3.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 167,16 eur od 15.7.2017 do zaplatenia, a to všetko v splátkach vo výške 100 eur mesačne so splatnosťou splátky k 27. dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškaním so zaplatením čo i len jednej splátky sa stáva splatný celý dlh.

III. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

IV. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k skutkovým zisteniam a to, že žalobca a žalovaný uzatvorili úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, v zmysle ktorej poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 4.300,- eur, ktoré sa žalovaný zaviazal splácať v 120 mesačných splátkach vo výške 72,38 eur. Úroková sadzba bola dohodnutá fixne vo výške 15,90 % ročne, termín prvej splátky bol dohodnutý na 11.12.2013 a poslednej splátky na 13.11.2023 s tým, že ostatné splátky boli splatné k 11. dňu v mesiaci, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) bola uvedená vo výške 19,01 %, priemerná RPMN vo výške 18,84 %, celková čiastka, ktorú sa žalovaný zaviazal zaplatiť bola vo výške 8.900,60 eur. Žalovaný splácal úver riadne do konca júla 2016, od augusta 2016 do 16. marca 2017 uhrádzal splátky v rôznych výškach a následne uhradil poslednú splátku vo výške 25,07 eur dňa 16.6.2017. Žalobca listom zo dňa 11.5.2017 vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok na úvere vo výške 87,67 eur najneskôr do 16.5.2017 a zároveň ho poučil o možnosti uplatniť svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka a žiadať o zaplatenie celého dlhu naraz. Táto upomienka, podľa vyjadrenia žalovaného, mu bola doručená. Keďže žalovaný nevykonal úhradu dlžných splátok, žalobca dňa 14.7.2017 vyhotovil výzvu na predčasné splatenie úveru, ktorou oznámil žalovanému, že rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru a vyzval žalovaného na zaplatenie dlhu vo výške 3 766,99 eur s príslušenstvom najneskôr do 24.7.2017. Túto výzvu prevzal žalovaný dňa 20.7.2017. Žalovaný uhradil dňa 14.7.2017 sumu 60,62 eur a po zosplatnení úveru z úhrad žalovaného žalobcovi boli na úhradu dlhu uplatneného v tomto konaní započítané nasledovné platby - dňa 17.7.2017 suma 10,00 eur, dňa 21.7.2017 suma 45,- eur, dňa 18.8.2017 suma 20,- eur, dňa 13.11.2017 suma 21,93 eur, dňa 7.12.2017 suma 70,13 eur, dňa 8.12.2017 suma 10,- eur, dňa 12.1.2018 suma 33,12 eur, dňa 15.1.2018 suma 10,- eur, dňa 13.2.2018 suma 5,64 eur, dňa 14.2.2018 suma 10,- eur, dňa 12.3.2018 suma 55,56 eur. Všetky tieto platby boli započítané na istinu. Okrem zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, uzavrel žalovaný so žalobcom ešte dve ďalšie zmluvy o úvere, a to dňa 15.11.2012 a 29.5.2014, na dlh z ktorých boli započítané zvyšné úhrady žalovaného, ktoré uhrádzal na svoj účet.

3. Na takto zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 497, § 503 ods. 1, 2 a 3 Obchodného zákonníka, § 1 ods.2, § 2 písm. a), b) a d), § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods.1, 3, 4, § 53 ods. 9, § 565, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a dospel k záveru, že medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu spotrebiteľskej zmluvy o úvere, ktorá obsahovala všetky podstatné náležitosti citované zákonom o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Čo sa týka žalovaným namietanej absencie náležitosti uvedenej v ustanovení § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. súd prvej inštancie poukázal na rozhodovacia prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp.zn. 3Cdo/146/2017 z 22.2.2018, sp.zn. 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.4.2018, sp.zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.4.2018, sp.zn. 4Cdo/65/2018 zo dňa 26.9.2018, sp.zn. 5Cdo/132/2018 z 29.10.2018, sp.zn. 2Cdo/235/2017 zo dňa 21.12.2018, sp.zn. 3Cdo/45/2018 zo dňa 22.11.2018 a sp.zn. 4Cdo/187/2017 zo dňa 23.4.2018), s ktorou sa v plnej miere stotožnil a predmetnú otázku uzavrel tak, že rozpis splátky na konkrétne položky, ktoré obsahuje, nie je potrebný pre splnenie podmienky uvedenej v cit. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.. Čo sa týka uvedenia predpokladov na výpočet RPMN súd uviedol, že zákon o spotrebiteľských úveroch nevyžaduje špeciálne označovanie predpokladov nevyhnutných na výpočet RPMN ani nevyžaduje, aby zmluva obsahovala vzorec na výpočet RPMN. Súd uzavrel, že postačuje, ak zmluva obsahuje údaje potrebné na výpočet RPMN bez toho, aby museli byť označené ako údaje potrebné pre výpočet RPMN. Na základe uvedeného súd prvej inštancie nepovažoval poskytnutý úver za bezúročný a bezpoplatkový. Vzhľadom k tej skutočnosti, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 4.300,- eur, pričom žalovaný na istinu uhradil sumu 1.113,96 eur (pred zosplatnením sa na istinu započítavala časť zo splátok a po zosplatnení všetky úhrady žalovaného žalobca započítal na úhradu istiny), súd zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi sumu 3.186,04 eur. Súd priznal žalobcovi aj nárok na úrok z úveru a to jednak do zosplatnenia úveru vo výške 167,16 eur (vo výške 15,90% ročne z dlžnej sumy zohľadňujúcej úhrady žalovaného) ako aj po zosplatnení vo výške 15,90% ročne z dlžnej sumy s tým, že vo výroku napadnutého rozhodnutia zohľadnil jednotlivé úhrady žalovaného na istinu. Čo sa týka žalobcom žiadaného úroku z úveru zo sumy 3.838,04 eur od 15.7.2017 do 14.7.2017, súd uvedený nárok nepriznal, keďže mal za to, že takýto žalobný petit je nevykonateľný a nevypočítateľný. Súd prvej inštancie zároveň poukázal na jeho viazanosť žalobným petitom a nemožnosť priznať žalobcovi viac než si sám uplatnil. Vzhľadom k tomu, že žalovaný sa dostal do omeškania so splnením svojho dlhu, súd priznal žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania podľa § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., účinného od 1.2.2013, a to vo výške 5% ročne z istiny zohľadňujúcej jednotlivé úhrady žalovaného po zosplatnení, ako aj z úroku z úveru a kapitalizovaný úrok z omeškania, ktorý vznikol do zosplatnenia úveru vo výške 1,79 eur. Z rovnakého

dôvodu ako súd zamietol priznať žalobcovi úrok z úveru zo sumy 3838,04 od 15.7.2017 do 14.7.2017 súd zamietol žalobcovi priznať aj úrok z omeškania. Vzhľadom na majetkové pomery žalovaného súd priznal splácanie judikovanej pohľadávky v splátkach vo výške 100,- eur mesačne pod následkom straty výhody splátok. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a priznal takmer úplne úspešnému žalobcovi (neúspešnosť žalobcu predstavovala len zamietnutá žaloba v časti úroku z úveru a úroku z omeškania za 1deň) nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti splatnosti judikovanej pohľadávky podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca namietajúc nesprávne právne posúdenie veci. Žalobca poukázal na ustanovenie § 232 ods. 3 CSP, v zmysle ktorého lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku, pričom súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Žalobca mal za to, že súd v zmysle uvedeného ustanovenia môže neurčiť paričnú lehotu alebo alternatívne určiť lehotu dlhšiu ako 3 dni, avšak nemožno povoliť splácanie v splátkach. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/91/2017-138 z 16.5.2017 ako aj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/185/2017-136 z 27.9.2017, rozsudky Krajského súdu v Nitre č.k. 8Co/157/2017-47 z 7.9.2017, č.k. 8Co/34/2017-97 z 15.6.2017, uznesenia Krajského súdu v Nitre č.k. 6Co/49/2017-70 z 17.1.2018 a č.k. 6Co/226/2017-95 z 25.10.2017 ako aj uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 17Co/17/2017-63 z 27.7.2017, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/320/2017-154 z 29.9.2017 a rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/498/2016-72 z 15.5.2017. Žalobca mal za to, že bez predloženia dôkazov objektivizujúcich majetkovú situáciu žalovaného nebola splnená podmienka odôvodnenosti pre určenie dlhšej paričnej lehoty a súd by priznaním možnosti splátok postupoval nad zákonom dovolený rozsah. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že vyhovie žalobe v plnom rozsahu a zaviazá žalovaného uhradiť dlžnú sumu v lehote 3 dni od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobcovi prizná náhradu trov konania, ako aj náhradu trov odvolacieho súdneho konania.

5. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu zo dňa 11.10.2019 uviedol, že nie je schopný splácať dlh žalobcovi vo výške 100,- eur mesačne z dôvodu, že má zdravotné problémy a výška jeho invalidného dôchodku nestačí na pokrytie pohľadávky, keďže všetky financie využíva na pokrytie liečebných nákladov. Zároveň doložil aj rozhodnutie Centra právnej pomoci zo dňa 1.10.2019, ktorým mu bol priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci a zároveň mu bolo určené Centrum právnej pomoci ako zástupca v konaní v právnej veci oddĺženia konkurzom až do ustanovenia správcu.

6. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 5.11.2019 uviedol, že vyjadrenie žalovaného neobsahuje žiadne podstatné argumenty, ktoré by spochybňovali opodstatnenosť podaného odvolania žalobcu a má za to, že jeho odvolanie je dôvodné.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, účinného od 1.7.2016 (ďalej len „CSP“), vzhľadom na čas podané odvolanie oprávnenou osobou (§ 359 v spojení s § 362 ods. 1 CSP) preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), pričom dospel k záveru, že v napadnutej časti týkajúcej sa splatnosti judikovanej pohľadávky uplatnený odvolací dôvod neumožňuje zrušenie, či zmenu rozsudku súdu prvej inštancie.

8. Žalovaný odvolanie proti rozsudku nepodal.

9. Predmetom vecného prieskumu odvolacieho súdu na základe obsahu odvolania bol napadnutý rozsudok v časti splatnosti judikovanej pohľadávky. Súd prvej inštancie výkonom II. napadnutého rozhodnutia priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 3.186,04 eur s príslušenstvom, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100,- eur mesačne so splatnosťou splátky k 27. dňu v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškaním so zaplatením čo i len jednej splátky sa stáva splatný celý dlh. Žalobca v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci v odvolaní napadnutej časti. Žalobca mal za to, že súd nie je oprávnený rozhodnúť o plnení judikovanej pohľadávky v splátkach. Mal za to, že súd v zmysle § 232 ods. 3 CSP môže určiť patričnú lehotu, teda lehotu na plnenie, aj dlhšiu ako tri dni, avšak iba ak sa jedná o odôvodnené prípady. Vylúčil však možnosť súdu priznať plnenie v splátkach. Z obsahu odvolania

žalobcu odvolaciemu súdu vyplýva, že žalobca zároveň namietal aj nedostatočné zistenia týkajúce sa majetkovej situácie žalovaného. Namietal, že súd vychádzal iba z tvrdení žalobcu bez toho, aby boli ním tvrdené skutočnosti preukázané.

10. Odvolateľ tvrdí, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav a dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny, resp. náležitý právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

11. Odvolací súd sa stotožňuje s právnymi závermi súdu prvej inštancie čo sa týka aplikácie ustanovenia § 232 ods. 3 CSP a zároveň konštatuje, že predmetné ustanovenie stanovuje, že lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku, avšak zároveň umožňuje súdu v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Na základe uvedeného súdu nič nebráni, aby v prípade, ak má za preukázané, že sa jedná o odôvodnený prípad, mohol rozhodnúť o plnení judikovanej pohľadávky aj v splátkach, ktorých výšku a splatnosť určí súd v samotnom výroku rozhodnutia.

12. V prejednávanom prípade v konaní pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že žalovaný je invalidným dôchodcom, ktorý poberá čiastočný invalidný dôchodok vo výške 234,10 eur mesačne, čo preukázal rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie, č. XXXXXXXXXXXX z 9.11.2017. Z predmetného rozhodnutia zároveň vyplýva, že žalovaný má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 60 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Z jeho výpovede na pojednávaní dňa 18.5.2018 je zrejmé, že v čase uzatvorenia úverovej zmluvy bol zamestnaný, dňa 18.9.2017 v práci odpadol a od tohto momentu bol práceneschopný a následne uznaný za invalidného. Od tohto momentu nebol schopný splácať úver vo výške 172,- eur mesačne. Zároveň však bolo preukázané, že aj napriek uvedenému uhrádzal mesačne žalobcovi splátky v rôznych výškach. Z výpovede žalobcu taktiež vyplývalo, že sa snažil skontaktovať so žalobcom a požiadať ho o zníženie mesačných splátok, pričom sa mu nepodarilo skontaktovať s osobou oprávnenou za žalobcu takúto zmenu zmluvy vykonať a tak uhrádzal mesačne splátky žalobcovi okolo 50,- eur. Uvedené tvrdenia boli potvrdené aj výsluchom svedka X. D., manželky žalobcu. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 7.6.2018, ktorým na výzvu súdu prvej inštancie, reagoval na tvrdenia žalovaného uvedené na pojednávaní dňa 18.5.2018, k navrhovaným splátkam žalovaného uviedol, že súhlasí so splácaním pohľadávky za predpokladu, že celá pohľadávka bude uhradená do 12 mesiacov od právoplatnosti rozsudku a za predpokladu, že bude dôkazmi preukázané, že existuje situácia, ktorá by povolenie splácania v splátkach odôvodňovala. Uviedol, že navrhovaná splátka vo výške 60,- eur mesačne by nenapĺňala právo žalobcu na zaplatenie jeho pohľadávky v primeranej lehote. Zároveň v predmetnom podaní uviedol, že so žalovaným uzavrel ešte ďalšie 2 úverové zmluvy, a to č. 015657 zo dňa 15.11.2012, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 2.000,- eur a č. 130597 zo dňa 29.5.2014, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 4.900,- eur.

13. Vzhľadom na obsah vyjadrenia žalobcu a s poukazom na ustanovenie § 151 ods. 1 CSP žalobca žiadnym spôsobom nepoprel skutkové tvrdenia žalovaného, preto ich súd považoval za nesporné. Ich pravdivosť nebola zo strany žalobcu spochybnená, pričom samotná výška príjmu žalovaného bola preukázaná rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie, ktoré bolo doručené žalobcovi. Samotné majetkové pomery vyplývali jednak z výsluchu žalovaného ale aj z výsluchu svedka. Žalobca žiadne zo žalovaných tvrdených skutočností nepoprel, preto z nich súd pri rozhodovaní o majetkových pomeroch vychádzal. Taktiež súd vychádzal z tvrdení žalobcu o existencii ešte ďalších dvoch zmlúv o úvere, ktoré boli uzatvorené medzi žalobcom a žalovaným a ktoré neboli ešte žalovaným splatené. Pri povolení platenia judikovanej pohľadávky v splátkach je nevyhnutné prihliadať aj na samotné správanie sa žalovaného počas konania, pričom zo žalovaným predložených listinných dokladov je zrejmé, že tento aj po odstúpení od zmluvy žalobcom svoj dlh uhrádzal v splátkach od cca 50,- až 100,- eur, pričom v uhrádzaní týchto splátok pokračoval aj počas súdneho konania. Na základe uvedeného mal odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie za preukázané, že majetkové pomery žalovaného s poukazom na konanie žalovaného, ktorý napriek strate zamestnania a priznaní iba čiastočného invalidného dôchodku sa snažil skontaktovať so žalobcom a dohodnúť si splátky v nižšej sume ako vyplývali zo zmluvy o úvere č. 085942 a napriek neúspešnému pokusu o skontaktovanie sa so žalobcom, uhrádzal splátky dlhu vo výške, v ktorej bol schopný, pričom uvedené skutočnosti odôvodňujú stanovenie patričnej lehoty dlhšej ako tri dni po právoplatnosti rozsudku vo veci samej podľa § 232 ods. 3 CSP

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o splatnosti judikovanej pohľadávky podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

15. V odvolacom konaní žalobca úspešným nebol a plne úspešný bol žalovaný, ktorému tým vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, tento si však náhradu trov neuplatnil, pričom podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v konaní nevznikli. Preto odvolací súd sporovým stranám nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov, § 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).